

[Høruf Rasmussen.]

føler deres positive interesse afviklet på hjul, også får fornemmelsen af, at de ikke blot er statister i det før omtalte spil.

Når dette er sagt, finder jeg også anledning til at pege på den vanskelige situation, som idrætten befinder sig i, og som det senest kom til udtryk på Dansk Idræts-Forbunds årsmøde i København afvigte week-end, hvor det bl. a. oplystes, at foreningernes antal var steget med 153 til i alt 5.362, og det samlede medlemstal var steget med 27.919 til 1.096.566. Tallene viser en stigende vækst i antallet af unge, og man må være klar over, at idrætten i større og større omfang bliver en ungdomsbewægelse. Denne stigning i medlemstallet medfører stigende behov for haller og indendørs rum, og jeg kan slet ikke godtage den kommentar, som sidste søndag i radioens sportsudsendelse blev udtalt af en meget kendt sportsjournalist. Han sagde, det var held i uheld, at byggestoppet havde forhindret bygning af flere idrætshaller, fordi der simpelt hen ikke var penge til sådanne ting. Derimod finder jeg det rimeligere, hvis man fra det offentlige side i højere grad benytter borgernes penge til støtte for ungdommen fremfor til indkøb af militære effekter, hvis nytte mildt sagt kan betegnes som problematisk. Der er jo ingen grund til at skjule, at regeringen ikke agter at lægge kursen om; tværtimod er der noget, der tyder på, at bunden endnu ikke er nået, og derfor må vi se med velvilje på de forholdsregler, som ved folketingets medvirken er stablet på benene for at hjælpe idrætten uden udgift for statskassen.

Jeg tænker i denne forbindelse også på spørgsmålet tipstjenesten, hvis provenu for en dels vedkommende tilflyder idrætten, men her har man som så ofte før glemt at tage misteltenen i ed. De mange aflyste kampe har gjort et slemt indhug i provenuet, og jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at slå et slag for det synspunkt, om ikke det var på tide, at man forsøgsvis indførte et tallotteri i vintermånederne, så længe der ingen danske kampe er på kuponen. Erfaringerne i sådanne sæsonspil kan man måske bruge ved senere overvejelser om indførelse af et tallotteri, der kan slå det tyske lottospil af marken.

Den højtærede finansminister skal have

ros for, at han lempet totalisatorafgiften, selv om jeg ikke mener, at det kan blive det helt store beløb. Men den højtærede finansminister vil formentlig sørge for, at der i udvalget kan ses lidt på regnskaberne fra de forskellige væddeløbsbaner, således at betydningen af og behovet for en eventuel gevinst bedre kan bedømmes. Værdien af forslaget ville have mindre betydning, hvis omsætningen faldt, og derfor har man foreslået, at der åbnes mulighed for etablering af indskudsboder eller indskudskontorer. Der nævnes i den forbindelse et argument, som ikke kan gendrives, at etablering af indskudsboder vil medvirke til en reduktion af det spil, som nu i strid med loven må antages at finde sted hos bookmakerne til skade for statens provenu og for væddeløbsforeningernes økonomi.

I den forbindelse skal jeg tillade mig med den højtærede formands tilladelse at citere nogle linjer fra en 762 sider stor beretning af politiassistent Selmer Krogh, Københavns politi, med titlen „New York City Police“. På side 689 siger forfatteren efter en minuttøs og meget lærerig gennemgang af totalisatorspillet i den gode by New York:

„Hvem der uden tvivl, men af andre og mere forståelige grunde er mod en etablering af indskudssteder, er imidlertid bookmakerne. Bookmakere, der ikke som her i landet giver forhøjede odds eller anden form for spillerabat...“

Det er en meget erfaren mand, der taler dér, og det spørgsmål melder sig derfor hos mig, om indskudsboder alene gør det, og om det ikke også bliver nødvendigt at se lidt på spillernes provenu.

I forbindelse med forslaget afsnit om indskudsboder vil jeg pege på de problemer, der kan opstå for duetotalisatoren, der jo som bekendt yder meget stort tilskud til velgørende formål, og som efter min opfattelse i nogen grad er den jævne mands spilleobjekt. Jeg tror, at denne duetotalisator måske vil komme ud for en konkurrence, som den har svært ved at klare sig i.

Det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen havde konsulteret præsidenten for Danmarks Cykle Union. Jeg sætter personlig megen pris på præsidenten for Danmarks Cykle Union, og jeg lægger også vægt på de udtalelser, som det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen refererer fra denne kant,